

Rya, Drömmarnas skog av Fröydi Laszlo

Teksten "Rya, Drömmenes Skog" er skrevet på bakgrunn av flere besök i skogen, særlig under våren når alsumpskogen er oversvømmet. På bakgrunn av paracelsisk alkemi har jeg skrevet en tekst der det mystiske og miljø-kjemiske sammenfaller. Jeg kjenner at alkemien har noe å lære oss moderne mennesker, så vi ikke glemmer att våre ingrep i naturen, håndtering av stoffer som olje, röttslam og tungmetaller, skaper store forandringer. For alkemisten finnes ingen död materie, all materie har en sorts agens eller livskraft i seg og det er opp til oss å respektere dette og å håndtere den på rett sett. I tekstens og performancens oppdeling i fasene albedo (hvitt) nigredo (svart) og rubedo (rödt) finnes også en process der et menneske utvikler seg gjennom å konfrontere seg med sitt inre liv, gjennom å arbeide med en mystisk og symbolsk form.

Rya- drömmenes skog

(Albedo)

Forvandlingens måne skimrer i morgentåken
Gjennom ett hvitt, opakt lys
Mötes natten og dagens stråler
i en lett beröring-
Innfattes i trillende doggperler, brytes i spekter; veiene åpnes

Merkurius, kvikksölvsglinsende, sitrende liv
beretter om kjaerlighetslengsel
I sneglesporenes glitrende sölvskrift på nakne stammer

Eleuseiske mysterier:
Aprils bare skuldre og kjölige armer
En hare reiser seg opp på bakbena og lytter-,
mens vårnatten ennå hviler
som glitrende dråper
i Persephones hår

I Paracelcus' förste kur finnes omvandlingen
antimonium
Fulgt av kobber, arsenik
Arcanum, giften eller det virksomme, som finnes i alt
I antallet snegler på stammene

og i metallets årer-,
også langsomme forgreninger

Rya, drömmenes skog
Der det kjennes mulig å følge en hvit hare
Dit röttene söker i rödbrunt dy ved breddene
synke inn i det ukjente, motstandslöst
gjennom en melkeblank overflate
Kruset av froskeegg

Det er en ung men mektig hånd
som holder denne slumrende verdenen
Av vann og ventende skygger

Dypt under berget ligger pulsen i håndflaten
Og løfter sakte en skål som fylles av lys, en labyrint av speglinger

(Nigredo)

Kvikksølv, Krom, Kadmium....
Kobber, Bly, Antimonium
Arkanum, tungmetaller
agensen
rikelig tilstede

Det finnes inget skille lenger
mellom det som lever
og det levendes vesen,
vi har forstått at kraften virker
men ikke hvor den fører oss

Og alkemistens kropp
har alltid vært et instrument
som frigjør nye koblinger, og fløden
men også ber om å få lede rett

Papaverus,
Laudanum blir morfin,
og vekstenes essenser
som danser sine egne danser gjennom oss
har pakket ut en verden som var skjult
og bare delvis kan vi finne den

Og også kretsløpet vi skapte
av steinolje og vann
kan vekke tungmetaller fra sin søvn i stenen

I Rya kommer omvandlingens krefter sammen,
I en usynlig dans
av oppvåkne, nedbrytning og ild:
tre krefter virker sammen
i hvitt og svart og rødt
i alt som lever
og tredoble er alle speil

Vill du berøre kraften må du selv omvandles.

I Magnus Opum søker lyset guld, men ikke uten asken og den lange søvnen

i nattens mørke, oljen under havbunnen
som sakte former seg till svarte sjöer

Og vi kan framskynde, kan synge fram
fra dette dyp i tiden
flyktige sjeler
uraldrige vesen...
mystiske baerere av kraft
og död.

Gjennom et mikrokosmos innesluttet
i svarte dråper,
forvandlingen:
destillasjon, filtrering,
på tripoden står sydende retorter,
Vi åpner mørket for en mektig kraft

det svartnende,
gir asken, naeringen,
men også röttslammet
sier oss sitt,

metallets traer
former sine egne grener gjennom oss
og uten sjelemesser, uten kjaerlighet forstår vi ikke
og det store verk vi ville assistere
blir dømt til undergang

(rubedo)

Solens svovel, månens kvikksölv, jordens salt
All eksistens er oppfylt av sin motsats, trefoldigt tvunnet som en tråd
Der også fibrene på samme sett er tvunnet

Den röde kongen og den hvite dronningen i et alkemisk bryllup
som föder noe nytt men også gammelt
I en retort, i sjelen og i det vi kaller verden: de vises sten

Petro-oleum, Naphtha eller Bitumen,
Er alle navn for samme lösende prinsipp
Den aller kraftfulleste ilden destillerte vi fra dette seige mørke
Forflyttet oss lik homonkulus, innesluttet i sin flaske
Gjennom et rom som vi har kalt for tomt.

Med våre fötter har vi tråkket på Selene, Luna
Var dette solens kraft?
Som endelig har löftet oss fra Terra,
Og sluppet ånden som vi skapte ut av flasken....
Nå står vi her og ser at jorden selv

er innesluttet
I tynne skall av lys og blått-
Og sårbar som en tåre

Selene's blanke speil,
oppløsningen av fastheten i saltet,
transformasjonene av askens skjulte kraft
Den hvite dronningen er mild men mektig,

Å løse og koagulere...
med svovel, kvikksølv, salt
Solve et coagula,

Når Idens kraft som vi har destillert den
Har vendt på ordningen:
Og månen ikke bare stråler videre et solens budskap
men også guldmakerens håndverk
som underkaster
himlekropper,
selve kosmos
det samme hybris

en ekstraksjon
av både drømmer og metall

Det store verkets alkemi er annerledes.
Der vokser kloder fortsatt gjemt i kloder,
Speiles uløselig det store og det lille
Og ser at månens sten og grus
samtidig skjelver blankt i vannets speil
og blir den unge, bleke Persefone

Rya- drømmernas skog

(Albedo)

Forvandlingens måne skimrer i morgentåken
Gjennom ett hvitt, opakt lys
Møtes natten og dagens stråler
i en lett berøring-
Innfattes i trillende doggperler, brytes i spekter; veiene åpnes

Mercurius, kvikksølvsglinsende, sitrende liv
beretter om kjaerlighetslengsel
I sneglesporenes glitrende sølvskrift på nakne stammer

Eleuseiske mysterier:
Aprils bare skuldre og kjølige armer

En hare reiser seg opp bakbena og lytter-,
mens vårnatten ennå hviler
som glitrende dråper
i Persephones hår

I Paracelcus' første kur finnes omvandlingen
antimonium
Fulgt av kobber, arsenik
Arcanum, giften eller det virksomme, som finnes i alt
I antallet snegler på stammene

og i metallets årer-,
også langsomme forgreninger

Rya, drømmenes skog
Der det kjennes mulig å følge en hvit hare
Dit røttene søker i rødbrunt dy ved breddene
synke inn i det ukjente, motstandsløst
gjennom en melkeblank overflate
Kruset av froskeegg

Det er en ung men mektig hånd
som holder denne slumrende verdenen
Av vann og ventende skygger

Dypt under berget ligger pulsen i håndflaten
Og løfter sakte en skål som fylles av lys, en labyrint av speglinger

(Nigredo)

Kvikksølv, Krom, Kadmium....
Kobber, Bly, Antimonium
så rikelig tilstede

Det finnes inget skille lenger
mellom det som lever
og det levendes vesen,
vi har forstått at kraften virker
men ikke hvor den baerer oss

Og alkemistens kropp
har alltid vært et instrument
som frigjør nye koblinger, og fløden
men også ber om å få lede rett

Papaverus,
Laudanum blir morfin,
og vekstenes essenser
som danser sine egne danser gjennom oss

har pakket ut en verden som var skjult
og bare delvis kan vi finne den

Og også kretsløpet vi skapte
av steinolje og vann
kan vekke tungmetaller fra sin søvn i stenen

I Drømmenes skog kommer alt sammen,
Et usynlig kretsløp
mellom oppvåkne, nedbrytning og ild:
en tredobbelt spegling.

Den som vil berøre kraften må selv omvandles.
Magnus Opum er også den lange søvnens omvandling,
men vi kan framskynde, kan synge fram
Dansende sjeler fra uraldrige vesen...
mystiske baerere av arkanum: livsflammer
og gifter.

Gjennom et mikrokosmos innesluttet i svarte dråper,
destillasjoner og sydende retorter,
åpner vi mørket for en mektig kraft
det svartnende,
asken og næringen,
men også røtslammet
sier oss sitt,
metallets traer
former sine egne grener gjennom oss
og uten sjelemesser, uten kjaerlighet forstår vi ikke
og det store verk vi ville assistere
blir dømt til undergang

(rubedo)

Solens svovel, månens kvikksølv, jordens salt
All eksistens er oppfylt av sin motsats, trefoldigt tvunnet som en tråd
Der også fibre på samme sett er tvunnet

Den røde kongen og den hvite dronningen i et alkemisk bryllup
som föder noe nytt men også gammelt
I en retort, i sjelen og i det vi kaller verden: de vises sten

Petro-oleum, Naphtha eller Bitumen,
Er alle navn for samme løsende prinsipp
Den aller kraftfulleste ilden destillerte vi fra dette seige mørke
Forflyttet oss lik homonkulus, innesluttet i sin flaske
Gjennom et rom som vi har kalt for tomt.

Med våre føtter har vi tråkket på Selene, Luna

Var dette solens kraft?
Som endelig har løftet oss fra Terra,
Og sluppet ånden som vi skapte ut av flasken....
Nå står vi her og ser at jorden selv
er innesluttet
I tynne skall av lys og blått-
Og sårbar som en tåre

Selene's blanke speil,
oppløsningen av fastheten i saltet,
transformasjonene av askens skjulte kraft
Den hvite dronningen er mild men mektig,

Å løse og koagulere...
Svovel, kvikksølv, salt
Solve et coagula,
Når Idens kraft som vi har destillert den
Har vendt på ordningen:
Når månen ikke bare stråler videre et solens budskap
men også guldmakerens håndverk
som underkaster
himlekropper,
selve kosmos
det samme hybris

en ekstraksjon
av både drømmer og metall

Det store verkets alkemi er annerledes.
Der vokser kloder fortsatt gjemt i kloder,
Speiles uløselig det store og det lille
Og ser at månens sten og grus
samtidig skjelver blankt i vannets speil
og blir den unge, bleke Persefone

Rya- drømmernas skog

Albedo

Forvandlingens måne skimrer i morgentåken
Gjennom ett hvitt, opakt lys
Mötes natten og dagens stråler
i en lett berøring-
Innfattes i trillende doggperler, brytes i spekter; veiene åpnes

Merkurius, kvikksølvsglinsende, sitrende liv
beretter om kjaerlighetslengsel
I sneglesporenes glitrende sølvskrift på nakne stammer

Eleuseiske mysterier:

Aprils bare skuldre og kjølige armer
En hare reiser seg opp bakbena og lytter-,
mens vårnatten ennå hviler
som glitrende dråper
i Persephones hår

I Paracelcus' første kur finnes omvandlingen
Fulgt av kobber, antimonium, og arsenik
Arcanum, giften eller det virksomme, finnes i alt
I antallet snegler på stammene, og i metallets årer-, også langsomme forgreninger

Rya, drømmenes skog
Der det kjennes mulig å følge en hvit hare
Dit røttene søker i rødbrunt dy ved breddene
synke inn i det ukjente, motstandsløst
gjennom en melkeblank overflate
Kruset av froskeegg

Det er en ung men mektig hånd som holder denne slumrende verdenen
Av vann og ventende skygger
Dypt under berget ligger pulsen i håndflaten
Og løfter sakte en skål som fylles av lys, en labyrint av speglinger

Nigredo

Kvikksølv, Krom, Kadmium....
Kobber, Bly, Antimonium

Det finnes inget skille lenger mellom det som lever og det levende vesenet

Alkemistens kropp er et instrument som frigjør nye koblinger, nye fløden
Papaverus, Laudanum blir morfin, og vekstenes essenser danser sine egne danser
gjennom oss
Steinolje og vann løfter tungmetallene fra søvnen i stenen

Og her, i Drømmenes skog, kommer alt sammen,
Det usynlige kretsløpet mellom oppvåkne, nedbrytning og ild: en tredobbelt
spegling.

Den som vil berøre kraften må selv omvandles.

Magnus Opum er også den lange søvnens omvandling, men vi kan framskynde, kan
synge fram
Dansende sjeler fra uraldrige vesen...
mystiske baerere av arkanum: livsflammer
og gifter.

gjennom et mikrokosmos innesluttet i svarte dråper,

destillasjoner og sydende retorter,
åpner vi mørket for en mektig kraft
det svartnende, asken og naeringen, men også røtslammet
sier oss sitt, former sine egne grener gjennom oss
og uten sjelemesser, uten kjaerlighet forstår vi ikke
og det store verk vi ville assistere
blir dømt til undergang

rubedo

Solens svovel månens kvikksølv, jordens salt
All eksistens er oppfylt av sin motsats, trefoldigt tvunnet som en tråd
Der også fibre på samme sett er tvunnet
Den røde kongen og den hvite dronningen i et alkemisk bryllup
som föder noe nytt men også gammelt
I en retort, i sjelen og i det vi kaller verden: de vises sten

Petro-oleum, Naphtha eller Bitumen,
Er alle navn for samme løsende prinsipp
Den aller kraftfulleste ilden destillert vi fra dette seige mørke
Forflyttet oss lik homonkulus, innesluttet i sin flaske
Gjennom et rom som vi har kalt for tomt,

Med våre føtter har vi tråkket på Selene, Luna
Var dette solens kraft?
Som endelig har løftet oss fra Terra,
Og sluppet ånden som vi skapte ut av flasken....
Nå står vi her og ser at jorden selv
er innesluttet
I tynne skall av lys og blått-
Og sårbar som en tåre

Selene's blanke speil,
oppløsningen av fastheten i saltet,
transformasjonene av askens skjulte kraft
Den hvite dronningen er mild men mektig,
Å løse og koagulere...
Svovel, kvikksølv, salt

Solve et coagula,

Når Idens kraft som vi har destillert den
Har vendt på ordningen:
Når månen ikke bare stråler videre et solens budskap
men også guldmakerens håndverk
som underkaster
himlekropper,
selve kosmos
sitt hybris

og en ekstraksjon
av både drømmer og metall

Det store verkets alkemi er annerledes.
Der vokser kloder fortsatt gjemt i kloder,
Speiles uløselig det store og det lille

Og ser at månens sten og grus
samtidig skjelver blankt i vannets speil
og blir den unge, bleke Persefone

stikkord-, månereiser, kloder som bobler, den langsomme og raske ildens vei, frigjørelse, homunculus innesluttet i en flaske, vende tilbake till utgangspunktet (som her er at månen speiler seg i en liten sjø i april...) Er det mulig å se månen på samme sett etter at man (med oljens kraft) har latt det menneskelige berøre den?

Rya- drømmernas skog

Albedo

Forvandlingens måne skimrer i morgentåken
Gjennom ett hvitt, opakt lys
Møtes natten og dagens stråler
i en lette berøring-
Innfattes i trillende doggperler, brytes i spekter; veiene åpnes

Merkurius, kvikksølvglinsende, sitrende liv
beretter om kjaerlighetslengsel
I sneglesporenes glitrende sølvskrift på nakne stammer
Aprils bare skuldre og kjølige armer
En hare reiser seg opp bakbena og lytter-,
mens vårnatten ennå hviler
som glitrende dråper
i Persephones hår

I Paracelcus' første kur finnes omvandlingen
Fulgt av kobber, antimonium, og arsenik

Arcanum, giften eller det virksomme, finnes i alt
I antallet snegler på stammene, og i metallens årer-, lik grener som vokser sakte under
marken

Rya, drømmenes skog
Der det kjennes mulig å følge en hvit hare
Dit røttene søker i rødbrunt dy ved breddene
synke inn i det ukjente, motstandsløst
gjennom en melkeblank overflate
Kruset av froskeegg

Det er en ung men mektig hånd som holder denne slumrende verdenen
Av vann og ventende skygger
Dypt under berget ligger pulsen i håndflaten
Og løfter sakte en skål som fylles av lys, en labyrint av speglinger

Nigredo

Kvikksölv, Krom, Kadmium....
Kobber, Bly, Antimonium
Det finnes inget skille lenger mellom det som lever og det levende vesenet
Alkemistens kropp er et instrument som frigjør nye koblinger, nye fløden
Papaverus, Laudanum blir morfin, og vekstenes essenser danser sine egne danser
gjennom oss
Steinolje og vann løfter tungmetallene fra søvnen i stenen
Og her, i Drømmenes skog, kommer alt sammen,
Det usynlige kretsløpet mellom oppvåkne, nedbrytning og ild: en tredobbelt
spegling.

Den som vil berøre kraften må selv omvandles.

Magnus Opum er også den lange søvnens omvandling, men alkemisten kan framskynde,
kan synge fram
Dansende sjeler fra uraldrige vesen...
mystiske bærere av arkanum: gifter
og livsflammer,
gjennom et mikrokosmos innesluttet i svarte dråper,
destillasjoner og sydende retorter, åpner vi mørket for en mektig kraft
det svartnende, asken og næringen, også røttslammet sier oss sitt, former sine egne
grener gjennom oss
og uten sjelemesser, uten kjaerlighet forstår vi ikke
og det store verk vi ville assistere
blir dømt til undergang

<https://www.learnreligions.com/marriage-red-king-white-queen-alchemy-96052>

The Rosarium Philosophorum, 1550

- [Overview](#)
- [Beliefs](#)
- [Mythological Figures](#)
- [Satanic Beliefs and Creeds](#)

by [Catherine Beyer](#)

Updated April 02, 2019

The Red King and White Queen are alchemical allegories, and their union represents the process of uniting opposites to create a greater, fully unified product of that union.

Image Origin

The *Rosarium Philosophorum*, or the *Rosary of the Philosophers*, was published in 1550 and includes 20 illustrations.

Gender Divisions

Western thought has long identified a wide variety of concepts as being [masculine or feminine](#). Fire and air are masculine while earth and water are feminine, for example. The sun is male, and the moon is female. These basic ideas and associations can be found in multiple Western schools of thought. Thus, the first and most obvious interpretation is that the Red King represents masculine elements while the White Queen represents female ones. They stand on a sun and moon, respectively. In some images, they are also flanked with plants bearing suns and moons on their branches.

The Chemical Marriage

The union of Red King and White Queen is often called the chemical marriage. In illustrations, it is depicted as courtship and sex. Sometimes they are garbed, as if they have just been brought together, offering each other flowers. Sometimes they are naked, preparing to consummate their marriage that will eventually lead to an allegorical offspring, the Rebis.

Sulfur and Mercury

Descriptions of alchemical processes often describe the reactions of [sulfur and mercury](#). The Red King is sulfur -- the active, volatile and fiery principle -- while the White Queen is mercury -- the material, passive, fixed principle. Mercury has substance, but it has no definitive form on its own. It needs an active principle to shape it.

In the lettering, the King says in Latin, "O Luna, let me be thy husband," reinforcing the imagery of marriage. The Queen, however, says "O Sol, I must submit to thee." This would have been a standard sentiment in a Renaissance marriage, but it reinforces the nature of the passive principle. Activity needs material to take physical form, but passive material needs definition to be anything more than potential.

The Dove

A person is comprised of three separate components: body, soul, and spirit. The body is material and the soul spiritual. Spirit is a kind of bridge that connects the two. The dove is a common symbol of the [Holy Spirit](#) in Christianity, in comparison to God the Father (soul) and God the Son (body). Here the bird offers a third rose, attracting both lovers together and acting as a kind of mediator between their contrasting natures.

Alchemical Processes

The stages of alchemical progression involved in the [great work](#) (the ultimate goal of alchemy, involving the perfection of the soul, represented allegorically as the transmutation of common lead into perfect gold) are nigredo, albedo, and rubedo. The bringing together of the Red King and White Queen is sometimes described as reflecting the processes of both albedo and rubedo

<https://pdfs.semanticscholar.org/2fd9/286c27c0fa2c405ae629b58a971fd4803c5e.pdf>

Heavy metals found in petroleum depends on the geological location in which the crude is being formed. Some metals present in crude oil are as a result of the type of metals present in the source rock. These metals dissociate in the pore water of these rocks, which in turn is absorbed into the crude oil. These heavy metals may possibly play an important role as catalyst in conversion of organic matter to petroleum (3). Therefore many trace metals found in crude oil are simply a reflection of those picked up during migration of the source rock to the reservoir rock (3). Another possible source of heavy metals in crude oil is the introduction of drilling mud fluids into the oil well during crude oil extraction. These chemicals are added directly to the crude oil and invariably act as contaminants in the soil (4). This explains the reason why fuels used by drilling rigs may be the source of heavy metals found in oil producing countries (5). The heavy metals in the crude distribute themselves into the petroleum fractions after fractionation and refining thus accounting for the presence of heavy metals in petroleum products

<https://pdfs.semanticscholar.org/1b55/11646befaf92351e0c888e928d6fa4ac6fd4.pdf>

It is already an established public knowledge and concern that soils and waters in many parts of the world are polluted by toxic heavy metals like cadmium, lead, chromium, mercury and others.

Phytoremediation or 'green clean' as defined by Rai and Pal [4] and Vassilev et al [5] is a general strategy of using plants to remove, to contain, to inactivate or to degrade toxic contaminants from the environment. The approach may be classified under three different methods. The first method is phytoextraction which makes use of the ability of certain plants to take up contaminants and accumulate them in their tissues. The plants could then be harvested and removed from the site. The second method is phytovolatilisation which makes use of the ability of the plant to convert the contaminants into volatile forms which then escape into the atmosphere. The last method is called phytodetoxification which makes use of the ability of the plant to change the chemical species to a less or non-toxic form. Although there is growing public interest and commercial attraction and success in phytoremediation as a cost-effective and technically viable method of removal of metal ions from waste-water and contaminated soils, more basic research is still needed to better understand the complex interactions between the metal ions, plant roots and micro-organisms in the rhizosphere. Success in the use of genetic modification and selective breeding and other methods to enhance phytoremediation has been demonstrated, and a method to treat selenium was described by Terry and LeDuc [6] and Macek et al [7]. Similarly the method was also successfully applied by Eapen and D'Souza [8], Kramer [9], Lang et al [10], LeDuc and Terry [11], Meagher and Heaton [12], and Suresh and Ravishankar [13] for the removal and treatment of other metals. Marshes have been proposed as sites for phytoremediation of metals. Most of the marsh plant species have generally similar metal uptake characteristics. Some species may alter the speciation of metals and some may also suffer toxic effects as a result of over-accumulation as described by Weis and Weis [14]

As mentioned earlier the wastewater effluents from petroleum refining and petrochemical plants contain a diverse range of pollutants including heavy metals. They also contain oil and grease, phenols, sulfides, dissolved solids, suspended solids and BOD-bearing materials. Generally, the maximum permissible concentration for metal ions is about 1 ppm each. The total limit should not be more than 5 ppm as indicated by Beychock [19]. Due to the ineffectiveness of purification systems, wastewaters may become seriously dangerous, leading to the accumulation of toxic products in the receiving water bodies with potentially serious consequences on the ecosystem.

HEAVY METALS Heavy Metals in Refinery Effluents Heavy metals in refinery effluents mainly originate from the feedstock. Others are from corrosion products of the equipment and pipes, from process chemical additives and from materials like catalysts and others used in processes downstream of the primary distillation. Some of the more common of these are nickel, vanadium, copper, cadmium, lead, chromium, zinc and selenium. Of late mercury has also started to appear as an impurity in our natural gas and crude streams

Alkemisten [Paracelsus](#), antog att ett objekt alltid kunde delas upp i tre grundläggande beståndsdelar som han kallade *Tria Prima*:

- [Svavel](#) är objektets innersta väsen
- [Kvicksilver](#) är dess benägenhet till förändring
- [Salt](#) är det som är stabilt hos det och det som kvarstår efter förändringsprocessen

In the work with minerals, the metal antimony was referred to as the Grey Wolf, because when molten it greedily swallowed up many other metals, such as copper, tin and lead, by forming alloys. In this sense it behaved like metallic mercury which also readily amalgamated with metals. The Grey Wolf of antimony became especially important in early 17th century alchemy - its curative properties being popularised through the writings published under the name of Basil Valentine. To an extent it became an analogue for the work with minerals of the Green Lion of the work with plant substance

Antimony is present in most of the objects we use and that surround us. It is in the carpet under your feet, the computer where you are reading this text, the plastic bottle of water in your hand, the car you drive, the toy your child is working with. More than half of antimony produced is associated with plastics and textiles. Mainly, as a catalyst for polyethylene terephthalate (PET) and polyester production as well as a flame retardant synergist for brominated compounds. Plastics are one of the most flexible materials in the world. They are broadly integrated into today's lifestyle, present in almost all product areas and, according to many, a significant global threat. The ubiquity of antimony in plastics is especially relevant in the pervasive contaminant of marine and freshwater litter whose impact and fate are largely unknown.

Twelve Keys of Basil Valentine

The 'Twelve Keys' appears to have first been published in 'Ein kurtz summarischer Tractat, von dem grossen Stein der Uralten...', Eisleben, 1599, and a number of editions were issued during the 17th and 18th centuries, in Latin, French, English and German. This important text was also included in a number of compendia, such as the

Musaeum Hermeticum. The identity of Basil Valentine is unknown and it appears that the writings attributed to him were the product of the last decade of the 16th Century.

Let my friend know that no impure or spotted things are useful for our purpose. For there is nothing in their leprous nature capable of advancing the interests of our Art There is much more likelihood of that which is in itself good being spoiled by that which is impure. Everything that is obtained from the mines has its value, unless, indeed, it is adulterated. Adulteration, however, spoils its goodness and its efficacy.

As the physician purges and cleanses the inward parts of the body, and removes all unhealthy matter by means of his medicines, so our metallic substances must be purified and refined of all foreign matter, in order to ensure the success of our task. Therefore, our Masters require a pure, immaculate body, that is untainted with any foreign admixture, which admixture is the leprosy of our metals.

Let the diadem of the King be of pure gold, and let the Queen that is united to him in wedlock be chaste and immaculate.

If you would operate by means of our bodies, take a fierce grey wolf, which, though on account of its name it be subject to the sway of warlike Mars, is by birth the offspring of ancient Saturn, and is found in the valleys and mountains of the world, where he roams about savage with hunger. Cast to him the body of the King, and when he has devoured it, burn him entirely to ashes in a great fire. By this process the King will be liberated; and when it has been performed thrice the Lion has overcome the wolf, and will find nothing more to devour in him. Thus our Body has been rendered fit for the first stage of our work.

Know that this is the only right and legitimate way of purifying our substance: for the Lion purifies himself with the blood of the wolf, and the tincture of its blood agrees most wonderfully with the tincture of the Lion, seeing that the two liquids are closely akin to each other. When the Lion's hunger is appeased, his spirit becomes more powerful than before, and his eyes glitter like the Sun. His internal essence is now of inestimable value for the removing of all defects, and the healing of all diseases. He is pursued by the ten lepers, who desire to drink his blood; and all that are tormented with any kind of sickness are refreshed with this blood.

For whoever drinks of this golden fountain, experiences a renovation of his whole nature, a vanishing of all unhealthy matter, a fresh supply of blood, a strengthening of the heart and of all the vitals, and a permanent bracing of every limb. For it opens all the pores, and through them bears away all that prevents the perfect health of the body, but allows all that is beneficial to remain therein unmolested.

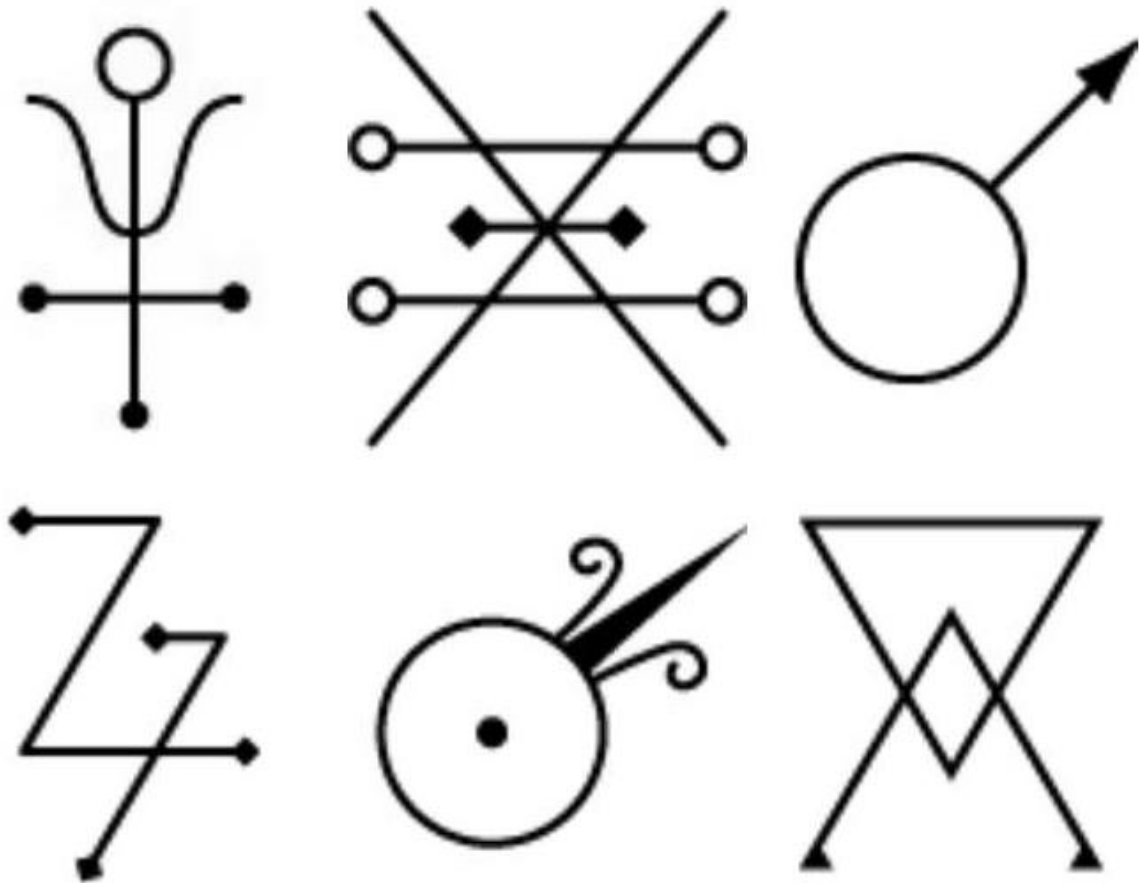
But let my friend be scrupulously careful to preserve the fountain of life limpid and clear. If any strange water be mixed with it, it is spoiled, and becomes positively injurious. If it still retain any of the solvent which has been used for its dissolution, you must carefully purge it off. For no corrosive can be of the least use for the prevention of internal diseases.

When a tree is found to bear sour and unwholesome fruit, its branches must be cut off, and scions of better trees grafted upon it. The new branches thereupon become organically united to the trunk; but though nourished with its sap, they thence forward produce good and pleasant fruit.

The King travels through six regions in the heavenly firmament, and in the seventh he fixes his abode. There the royal palace is adorned with golden tapestry. If you understand my meaning, this Key will open the first lock, and push back the first bolt; but if you do not, no spectacles or natural eyesight will enable you to understand what follows. But Lucius Papius has instructed me not to say any more about this Key.

A toxic heavy metal is any relatively dense [metal](#) or [metalloid](#) that is noted for its potential toxicity, especially in environmental contexts.^{[4][5]} The term has particular application to [cadmium](#), [mercury](#), [lead](#) and [arsenic](#),^[6] all of which appear in the [World Health Organization's](#) list of 10 chemicals of major public concern. Other examples

include [manganese](#), [chromium](#), [cobalt](#), [nickel](#), [copper](#), [zinc](#), [selenium](#), [silver](#), [antimony](#) and [thallium](#).^[*citation needed*]

Antimony-The metal antimony symbolizes the animal nature or wild spirit of man and nature, and it was often symbolized by the wolf

Newton's translation

A translation by [Isaac Newton](#) is found among his [alchemical](#) papers that are currently housed in King's College Library, [Cambridge University](#).^[8]

Tis true without lying, certain and most true.

That which is below is like that which is above
and that which is above is like that which is below
to do the miracles of one only thing

And as all things have been and arose from one by the mediation of one:
so all things have their birth from this one thing by adaptation.

The Sun is its father,
the moon its mother,
the wind hath carried it in its belly,
the earth is its nurse.
The father of all perfection in the whole world is here.
Its force or power is entire if it be converted into earth.

Separate thou the earth from the fire,
the subtle from the gross
sweetly with great industry.
It ascends from the earth to the heaven
and again it descends to the earth
and receives the force of things superior and inferior.

By this means you shall have the glory of the whole world
and thereby all obscurity shall fly from you.

Its force is above all force,
for it vanquishes every subtle thing and penetrates every solid thing.

So was the world created.

From this are and do come admirable adaptations
where of the means is here in this.

Hence I am called Hermes Trismegist [*sic*],
having the three parts of the philosophy of the whole world

That which I have said of the operation of the Sun is accomplished and ended.

Antimony is regarded as a cooperative metal because it works best when it is combined with another metal, notably lead, brass and bronze. It is actually a metalloid that does not react chemically as a metal but has metal-like appearance & physical properties. It is a protective metal and teaches the values of transformation and adaptability. It teaches of wisdom and strength that can be gained from others and also given in return. Antimony represents the free spirit, wild nature or animal power dwelling within all humans. A person can benefit by wearing this symbol when feeling meek